

Nôbarzi wiérny

Czë wdarzisz so nen pierszi dzén
Czej më na stegnie zeszlë sã
Të chòdzył kòl mie tak jak cén
A jô jesz bezpiek wiedno chca.

Le miłosc przësza nie wiém jak
Tak òstro chwôca bëne mie
Wnet mòje żëcé krziża znak
Zmienił mie w sztóce, w slëbnym zgle.

I nigdë sómnô nie jem ju
Mój los pòznôwóm wzdłuż i wszérz
Kò w kòżdym towarzy mie dniu
Nôbarzi wiérny w żëcym – krziż.

wdarzëc - przëbòczëc, przëpòmnać; zgło - długò biôłò kòszla, tu: slëbny kléd;
sómnô - samòtnô